

Bruksela, 2 października 2026 r.
(OR. en)

13970/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0292 (CNS)

FISC 327
ECOFIN 1259

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	1 października 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 515 final
Dotyczy:	Wniosek DYREKTYWA RADY zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i świadczeniem niektórych usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 515 final.

Załącznik: COM(2026) 515 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.10.2026 r.
COM(2026) 515 final

2026/0292 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i świadczeniem niektórych usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) jest przedłużenie: 1) możliwości stosowania przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia w celu zwalczania oszustw istniejących w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w art. 199a ust. 1 dyrektywy VAT, oraz 2) możliwości wykorzystania mechanizmu szybkiego reagowania (MSR), w ramach określonych w art. 199b dyrektywy VAT, do zwalczania oszustw poprzez stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia w bardzo szczególnych przypadkach.

Zgodnie z zasadą ogólną określoną w art. 193 dyrektywy VAT do zapłaty podatku VAT zobowiązany jest podatnik dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług. W ramach odstępstwa mechanizm odwrotnego obciążenia umożliwia wyznaczenie odbiorcy dostawy towarów lub świadczenia usług jako osoby zobowiązanej do zapłaty należnego VAT. W ramach tego mechanizmu odwrotnego obciążenia VAT nie jest naliczany przez dostawcę, lecz rozliczany przez nabywcę (podatnika) w jego deklaracji VAT. Ten podatek VAT można następnie odliczać w tej samej deklaracji VAT, a zatem – o ile danej osobie przysługuje pełne prawo do odliczenia – wynik jest dla nabywcy neutralny.

Mechanizm odwrotnego obciążenia jest stosowany do zwalczania oszustw, w szczególności wewnątrzwspólnotowych oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”. Tego rodzaju oszustwo ma miejsce w przypadku, gdy przedsiębiorca nabywa towary wysyłane lub transportowane z terytorium innego państwa członkowskiego w postaci dostawy zwolnionej z VAT, a następnie sprzedaje je, uwzględniając VAT na fakturze wystawianej nabywcy. Po otrzymaniu kwoty VAT od nabywcy taki przedsiębiorca znika przed uiszczeniem VAT należnego organom podatkowym. Jednocześnie nabywca działający w dobrej wierze może w swojej deklaracji VAT odliczyć normalnie kwotę VAT, którą zapłacił dostawcy.

Mechanizm odwrotnego obciążenia, oparty na art. 199a dyrektywy VAT, umożliwia państwom członkowskim zwalczanie oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy” w określonych wrażliwych obszarach, w których oszustwa te występują typowo na ich terytorium. Stosowanie art. 199a jest dla państw członkowskich jest fakultatywne. Jeżeli dostawca lub usługodawca jest zobowiązany do stosowania odwrotnego obciążenia w odniesieniu do tego rodzaju krajowych dostaw towarów i świadczenia usług, nie może on naliczać VAT na fakturze. Nie otrzyma zatem VAT od nabywcy, w związku z czym nie może zniknąć z uzyskaną kwotą podatku VAT. Mechanizm szybkiego reagowania, o którym mowa w art. 199b dyrektywy VAT, jest środkiem wyjątkowym, umożliwiającym państwom członkowskim w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby szybkie wprowadzenie tymczasowego mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług w sektorach, w których miały miejsce nagłe i znaczące oszustwa i które nie są wymienione w art. 199a dyrektywy VAT. Procedura ta ma charakter wyjątkowy i jest wprowadzana niezwykle szybko, ponieważ Komisja musi zareagować w terminie jednego miesiąca – przyjmując negatywną opinię albo potwierdzając na piśmie zainteresowanemu państwu członkowskiemu, że nie zgłasza sprzeciwu wobec środka. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Mechanizm ten może być wykorzystywany przez państwa

członkowskie w okresie, który jest konieczny do uzyskania „normalnego” odstępowania na mocy art. 395 dyrektywy VAT, co może trwać do sześciu miesięcy. Odstępstwo takie wymaga przedłożenia przez Komisję wniosku i jego jednomyślnego przyjęcia przez Radę.

Art. 199a dyrektywy VAT został wprowadzony¹ na okres od 2010 r. do 30 czerwca 2015 r., a jego stosowanie zostało po raz pierwszy przedłużone², ze zmianami, do 31 grudnia 2018 r. Art. 199b dyrektywy VAT został wprowadzony³ na okres od 2013 r. do 31 grudnia 2018 r. Stosowanie zarówno art. 199a, jak i art. 199b dyrektywy VAT zostało następnie przedłużone⁴ do 30 czerwca 2022 r., tak aby data ta zbiegła się z pierwotnie przewidzianą datą wejścia w życie tak zwanego „docelowego systemu VAT”, prostszego i odpornego na oszustwa systemu wewnątrzunijnego handlu towarami⁵. Ponieważ w tym pierwotnie wyznaczonym terminie negocjacje w sprawie tego docelowego systemu były nadal w toku, a także mając na uwadze wcześniejsze sprawozdanie Komisji na temat skutków wspomnianych artykułów⁶, obowiązywanie środków ponownie przedłużono do 31 grudnia 2026 r.⁷ Negocjacje te nie doprowadziły jednak do osiągnięcia porozumienia, a Komisja ostatecznie wycofała swoje wnioski w ramach swojego programu prac na 2025 r.⁸

Jednocześnie, zgodnie z planem działania w dziedzinie podatków⁹, Komisja opracowała pakiet dotyczący modernizacji VAT, uwzględniając możliwości oferowane przez technologie cyfrowe w ramach części zatytułowanej „VAT w epoce cyfrowej” (ViDA). Pakiet ten,

¹ Dyrektywa Rady 2010/23/UE z dnia 16 marca 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych usług podatnych na oszustwa (Dz.U. L 72 z 20.3.2010, s. 1).

² Dyrektywa Rady 2013/43/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 4).

³ Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2018/1695 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 282 z 12.11.2018, s. 5).

⁵ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi, COM(2017) 569 final.

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie wprowadzenia szczegółowych środków technicznych dotyczących funkcjonowania docelowego systemu VAT dotyczącego opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi, COM(2018) 329 final.

⁶ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2018 r. na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczących zwalczania oszustw, COM(2018) 118 final.

⁷ Dyrektywa Rady (UE) 2022/890 z dnia 3 czerwca 2022 r. dotycząca zmiany dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 1).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 11 lutego 2025 r., Program prac Komisji na 2025 r., COM(2025) 45 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą”, COM(2020) 312 final.

przyjęty przez Radę 11 marca 2025 r.¹⁰, zawiera trzy różne części, z których jedną stanowią tzw. wymogi w zakresie sprawozdawczości cyfrowej. Zgodnie z tymi wymogami w przypadku unijnych transakcji transgranicznych dotyczących zarówno towarów, jak i usług do lipca 2030 r. zostanie wprowadzony dla podatników obowiązek dotyczący sprawozdawczości cyfrowej w czasie zbliżonym do rzeczywistego w połączeniu z obowiązkowym stosowaniem elektronicznych faktur ustrukturyzowanych w standardowym formacie UE. Zostanie to połączone z krajowymi obowiązkami dotyczącymi sprawozdawczości cyfrowej opartej na informacji o transakcjach w czasie rzeczywistym, które już istnieją lub zostaną opracowane przez państwa członkowskie (i które muszą być zgodne ze standardami UE do 1 stycznia 2035 r.). Od lipca 2030 r. organy podatkowe będą miały dostęp do informacji dotyczących transakcji, w tym danych bankowych, za pośrednictwem tzw. centralnego VIES, nowego i scentralizowanego centrum transgranicznej sprawozdawczości i identyfikacji podatników online. Umożliwi to państwom członkowskim skuteczniejsze zwalczanie oszustw, a w szczególności wewnątrzspółnotowych oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”. Jednocześnie pakiet ten umożliwia państwom członkowskim wprowadzenie już od 2025 r. krajowych obowiązków w zakresie fakturowania elektronicznego, ewentualnie wraz z obowiązkiem sprawozdawczym, a zatem obejmuje on ten sam poziom informacji dostępnych w odniesieniu do dostaw krajowych.

Do czasu wprowadzenia takiego systemu od 1 lipca 2030 r. rozsądnym i ostrożnym rozwiązaniem jest przedłużenie okresu obowiązywania art. 199a i 199b dyrektywy VAT w celu utrzymania tych środków, mimo że stanowią one odstępstwo od ogólnych zasad VAT.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Jak wyjaśniono, termin przedłużenia obowiązywania art. 199a i 199b dyrektywy VAT jest spójny z rozpoczęciem stosowania wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej w ramach pakietu dotyczącego VAT w epoce cyfrowej.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Art. 199a dyrektywy VAT obejmuje mechanizmem odwrotnego obciążenia m.in. unijny handel przydziałami emisji gazów cieplarnianych (unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS)). Biorąc pod uwagę przedmiotowe kwoty, istotne jest, aby ETS był nadal chroniony przed oszustwami związanymi z VAT, w szczególności w świetle rozszerzenia na tzw. system ETS2.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Dyrektywa zmienia dyrektywę VAT na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ponieważ wniosek przedłuża stosowanie niektórych przepisów dyrektywy, zmiany w dyrektywie VAT są konieczne.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Unia może podejmować działania tylko wówczas, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na

¹⁰ Zob. [VAT w epoce cyfrowej \(ViDA\) – Podatki i unia celna](#).

rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Cel, jakim jest zwalczanie oszustw poprzez stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz możliwość stosowania mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, można najlepiej osiągnąć na poziomie Unii, a jego podstawę prawną określono w dyrektywie VAT. W związku z tym przedłużenie obowiązywania tych środków wymaga zmiany dyrektywy VAT.

- **Proporcjonalność**

Ze względu na fakultatywny i tymczasowy charakter przedłużanych środków wniosek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest zwalczanie oszustw związanych z niektórymi dostawami towarów i świadczeniem usług oraz wspieranie państw członkowskich w zwalczaniu nagłych i znaczących oszustw związanych z VAT.

- **Wybór instrumentu**

Mając na uwadze zmianę dyrektywy VAT, proponuje się dyrektywę.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W czasie gdy było rozważane drugie przedłużenie, Komisja przedstawiła sprawozdanie na temat funkcjonowania i skutków mechanizmu odwrotnego obciążenia dotyczące art. 199a i 199b dyrektywy VAT¹¹ i stwierdziła wówczas, że środki przewidziane w tych artykułach były przydatne w walce z oszustwami.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W związku z tym przedłużeniem w dniu 6 marca 2026 r. wysłano kwestionariusz, na który odpowiedziały wszystkie państwa członkowskie. Miało to na celu ocenę obecnego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy na podstawie doświadczeń na szczeblu krajowym przydatne byłoby przedłużenie stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia i mechanizmu szybkiego reagowania o kolejny ograniczony okres.

Z odpowiedzi wynika, że wszystkie państwa członkowskie (z wyjątkiem Malty) stosują mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do co najmniej jednej z kategorii wymienionych w art. 199a dyrektywy VAT. 22 państwa członkowskie stosują mechanizm odwrotnego obciążenia do handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (ETS), a zatem jest to najczęściej wykorzystywana kategoria. Następnie, w porządku malejącym, mechanizm odwrotnego obciążenia stosuje się do kategorii telefonów komórkowych (15 państw członkowskich), innych jednostek do celów zapewnienia zgodności z dyrektywą w sprawie handlu przydziałami emisji (14 państw członkowskich), konsoli do gier, tabletów i laptopów (14 państw członkowskich), układów scalonych (12 państw członkowskich), gazu i energii elektrycznej dostarczanych podatnikowi-pośrednikowi (12 państw członkowskich), metali surowych i półwyrobów metalowych (12 państw członkowskich), certyfikatów dotyczących gazu i energii elektrycznej (10 państw członkowskich), zbóż i upraw przemysłowych (sześć państw członkowskich), usług telekomunikacyjnych (pięć państw członkowskich).

¹¹ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2018 r. na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczących zwalczania oszustw, COM(2018) 118 final.

24 państwa członkowskie oświadczyły, że stosowany u nich mechanizm odwrotnego obciążenia okazał się przydatny w zwalczaniu oszustw.

Chociaż mechanizm szybkiego reagowania nigdy nie był stosowany w praktyce, 18 państw członkowskich uznało, że nadal przydatne byłoby utrzymanie go w takiej samej lub nieznacznie zmienionej formie.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Niezależnie od prac Komisji w tym obszarze w dniu 22 czerwca 2026 r. Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) opublikowało kompleksowe badanie dotyczące wdrożenia, wpływu, skuteczności i przyszłego znaczenia mechanizmu odwrotnego obciążenia VAT w UE¹². W tym badaniu zewnętrznym zalecono zachowanie ciągłości art. 199a i 199b po 2026 r., w szczególności w okresie przechodzenia na ramy VAT w epoce cyfrowej i szersze cyfrowe kontrole VAT. Jednocześnie w badaniu podkreślono, że dla dalszego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia konieczne jest przeprowadzanie jego regularnych przeglądów, wykazanie, że zachodzi ryzyko oszustwa, i zachowanie proporcjonalności, a środki te powinny stanowić część szerszych i w coraz większym stopniu cyfrowych unijnych ram zwalczania oszustw związanych z VAT.

Niniejszy wniosek dotyczący przedłużenia obowiązywania art. 199a i 199b dyrektywy VAT jest zatem w dużej mierze zgodny z ustaleniami i zaleceniami zawartymi w badaniu Biura Analiz Parlamentu Europejskiego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Biorąc pod uwagę, że niniejszy wniosek przedłuża obowiązywanie środków zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, nie będzie on miał negatywnego wpływu na budżet Unii.

¹² Zob.: [Wdrożenie i wpływ mechanizmu odwrotnego obciążenia VAT w UE](#).

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i świadczeniem niektórych usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE³ przewiduje fakultatywne stosowanie przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do płatności podatku od wartości dodanej (VAT) w związku z dostawami określonych towarów i świadczeniem określonych usług, które są podatne na oszustwa, w szczególności na wewnątrzwspólnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”. Mechanizm odwrotnego obciążenia umożliwia państwom członkowskim wyznaczenie odbiorcy dostaw towarów lub świadczenia usług jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT. Dyrektywa ta przewiduje także mechanizm szybkiego reagowania, który oferuje państwom członkowskim, pod pewnymi ścisłymi warunkami, szybszą procedurę umożliwiającą wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do innych kategorii towarów i usług, zapewniając im tym samym bardziej odpowiednią i skuteczną możliwość reagowania na przypadki nagłych i znaczących oszustw. Okres stosowania obu mechanizmów wygasa z dniem 31 grudnia 2026 r.
- (2) 11 marca 2025 r. Rada przyjęła dyrektywę (UE) 2025/516⁴, w której określono między innymi wymogi w zakresie sprawozdawczości cyfrowej dotyczące transgranicznych dostaw towarów i świadczenia usług w Unii dokonywanych między podatnikami. Państwa członkowskie mają stosować krajowe środki transponujące te wymogi od 1 lipca 2030 r. Wymogi te wiążą się z korzystaniem z obowiązkowego systemu

¹ Dz.U. C , z , s . .

² Dz.U. C z , s . .

³ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2025/516 z dnia 11 marca 2025 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej (Dz.U. L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

elektronicznego, w tym fakturowania elektronicznego w przypadku transgranicznych transakcji między przedsiębiorstwami, sprawozdawczości niemal w czasie rzeczywistym i zautomatyzowanego przekazywania danych, oraz umożliwiają na przykład porównywanie zgłaszanych danych na poziomie transakcji. Powinny one w znacznym stopniu przyczynić się do zwalczania wewnątrzwspólnotowych oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”.

- (3) 6 lutego 2026 r. Komisja przesłała państwom członkowskim kwestionariusz dotyczący faktycznego stosowania przez nie mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz ich opinii na temat funkcjonowania i użyteczności mechanizmu odwrotnego obciążenia i mechanizmu szybkiego reagowania jako narzędzia zwalczania oszustw. Z odpowiedzi wynika, że prawie wszystkie państwa członkowskie stosują mechanizm odwrotnego obciążenia do co najmniej jednego rodzaju towarów lub usług, przy czym najczęściej wykorzystywaną kategorią jest system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych. Ponadto większość państw członkowskich oświadczyła, że mechanizm odwrotnego obciążenia stosowany na ich terytorium jest przydatny w zwalczaniu oszustw, i uznała przedłużenie daty jego stosowania za stosowne. Większość państw członkowskich uznała również, że mechanizm szybkiego reagowania, choć nie został jeszcze wykorzystany w praktyce, jest przydatny jako środek odstraszający, ponieważ umożliwia Komisji bardzo szybką reakcję w przypadku nagłych i znaczących oszustw związanych z VAT.
- (4) Mechanizm odwrotnego obciążenia i mechanizm szybkiego reagowania są przydatne jako środki tymczasowe i ukierunkowane, a ich wygaśnięcie pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznych narzędzi zwalczania oszustw. Okres stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia i mechanizmu szybkiego reagowania należy zatem przedłużyć o kolejny ograniczony okres, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie wymogów w zakresie transgranicznej sprawozdawczości cyfrowej przewidzianych w dyrektywie Rady (UE) 2025/516 oraz wprowadzenie lub dostosowanie krajowych przepisów dotyczących fakturowania elektronicznego.
- (5) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie utrzymanie skutecznych narzędzi do zwalczania oszustw, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (6) Przedłużenie nie będzie miało negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199a ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą postanowić, do dnia 30 czerwca 2030 r., że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych:”;

2) art. 199b ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 30 czerwca 2030 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*